

fra 1ste August til 31te Juli, vilde det blive en saa fuldstændig Omsarbejdelse af det hele, at jeg vil sige, at selve Materialet maatte indkomme paa en ganske anden Maade end nu, for at det skulde være muligt. Hvis man vilde have en saadan Bearbejdelse af dette Materiale, saa maa der ogsaa staffles Kræfter til Stede til at foretage det; Tolddepartementet er fuldstændig ude af Stand til at foretage en saadan Materialebearbejdelse, det savner fuldstændig Kræfter dertil. — En Ytring af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) om, at de finansielle Besparelser, som dette Ting har medvirket til, og, kunde man vel ogsaa sige, den i det hele gunstige finansielle Stilling ikke havde ført til Skattelettelser, maa være en Fejltagelse af det ærede Medlem. Alene den Skattelettelse, som fremkom i næstforrige Samling gennem de vedtagne Skattelove, var saa betydelig, at man virkelig ikke kan regne den for ingen Ting. Medsættelsen af Told paa Sukker og Stenolie, har jeg allerede angivet, var saa stor i det første Halv- aar af forrige Finansaar, at den har udgjort omtrent $4\frac{1}{2}$ Million. Nu kan det ganske vist siges: ja men saa fik vi en ny Skat, Olfatten, som Erstatning. Men i det første Halv- aar, Olfatten virkede, gav den kun 1,300,000 Kr. i Indtægt, og holde vi os til, hvad den vil give for hele Aaret, og hvad den er budgetteret til for det kommende Finansaar, nemlig mellem 34 og 3500,000 Kr., saa bliver det kun godt og vel 1700,000 Kr. i Merstat for et halvt Aar, Differensen mellem de $4\frac{1}{2}$ Million mindre Skat og de 1700,000 Kr. Merstat for $\frac{1}{2}$ Aar bliver dog temmelig betydelig, nemlig 2800,000 Kr., rundt $5\frac{1}{2}$ Million Kr. mindre for et helt Aar. Dette forekommer mig at være en Skattelettelse af en saadan Betydning, at det ikke uden videre kan siges, at den gode finansielle Stilling ikke har medført Skattelettelse for Befolkningen. — Det er en Selvfølge, at jeg som Landbruger fuldt ud sympatiserer med Bestræbelserne for at stille det danske Landbrug, jeg vil ikke sige under saa gunstige Vilkaar som muligt, men som overhovedet forsvarligt lige over for andre Virksomheder. Jeg deler altsaa Ønsket om, at Landbrugsproducenter- nes Fornødenheder maatte kunne staffles saa billig til Beje som muligt, og jeg sympatiserer ogsaa med Ønsket om, at der gives Landbruget den fornødne Beskyttelse, den Beskyttelse, som maatte være nødvendig for det, ligesom jeg endelig ogsaa sympatiserer med at give Landbruget en direkte Støtte af Statskassen, hvilket jo vil sige paa andre Stattes deres Beføstning, altsaa direkte Understøttelse, for

saa vidt det drejer sig om Emner, hvor Landbruget ikke ad privat Vej og ved egen Kraft formaar at løse Opgaven. Jeg maa imidlertid tilføje, at det dog forekommer mig at være lidt modsigende, naar Landbrugerne roses for den Beskedenhed, at de ikke forlange en Beskyttelse for deres egne Produkter, en Beskyttelse, som de vel at mærke hidtil ikke have haft Dje for, at de behøvede, eller ment, at den vilde være dem til Nytte. Det forekommer mig lidt modsigende, at man roser dem for den Beskedenhed, at de ikke stille saadanne Fordringer, medens man samtidig fra samme Side hører opstillet Fordring om, at allerede betydelige direkte Statsunderstøttelser, som gives til Landbruget, skulle yderligere meget forøges. Jeg indlader mig slet ikke her paa Spørgsmaalet, om det er rigtigt eller ikke rigtigt at forøge disse, men gør kun den Anmærkning, at jeg ikke synes, det er ret klædeligt at rose sig af sin Beskedenhed i denne Retning, medens man samtidig stiller videre- gaaende Fordringer i en anden Retning, thi saa meget synes mig klart, at Fordringen om direkte Tilskud er en videregaaende Fordring end Fordringen paa blot at blive beskyttet i sin Produktion. Jeg vilde for øvrigt ønske, at jeg vidste, hvad det særlig er for Lettelser i Tilvejebringelsen af Produktionsmidlerne, som Landbruget ønsker og fordrer. Jeg vilde ønske, at jeg kunde saa det at vide. Jeg har forgæves anstrengt mig for at finde Toldpositioner, som særlig hulede paa Landbruget; jeg har ikke kunnet finde dem; tværtimod, de Hovedproduktionsmidler, som Landbruget indfører, ere allesammen fri. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) ryfter paa Hovedet, og jeg skal saa tillade mig i den Anledning at gøre opmærksom paa, at der indførtes i 1890 en Bagatel her til Landet af 53 Mill. Pd. Kunstgøning — toldfrit. Der indførtes i samme Aar 195 Mill. Pd. Klid — toldfrit. Samme Aar indførtes der 134 Mill. Pd. Oliefager — toldfrit. Det forekommer mig, at disse 382 Mill. Pd. Produktionsmidler for Landbruget dog maa tælles lidt med, at det er noget, som dog maa anses for ret godt, at man i alt Fald kan have det toldfrit, og jeg skulde formene, at ingen som helst andre Forbrugsvarer i Landbruget nær spille en saadan Rolle som disse tre, jeg her har angivet. Jeg kan gaa videre og sige, at i samme Aar er her indført $5\frac{1}{2}$ Mill. Pd. Kløverfrø og 5 Mill. Pd. Græsfrø — ogsaa ligeledes toldfrit. Jeg ved i det hele taget ikke, hvad det er for særlige Produktionsmidler i Landbruget, som særlig bestattes. Jeg sender det ikke. Jeg maa derfor antage,